

Live dialog med Helga Zepp-LaRouche: Deltag i vores kor på den internationale fredsdag!

Ikke korrekturlæst.

Onsdag den 20. september 2023

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 20. september 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende os dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org eller poste dem i chatrummet.

Helga, efter en række internationale konferencer i løbet af de sidste uger, begyndende med BRIKS-topmødet, G20, G77, Eastern Economic Forum blandt andre, er fokus nu flyttet til debatten i FN's Generalforsamling, der åbner i New York, og der er opstået skarpe forskelle mellem nationerne i det Globale Syd og dem i det såkaldte Globale Nord, hvor lederne i det Globale Syd insisterer på, at deres stemmer bliver hørt, især i spørgsmål, der vedrører afslutningen på den koloniale orden, og dem i det Globale Nord, der stadig er stædigt engageret i en såkaldt "regelbaseret orden". " Blandt talerne i går hørte vi præsidenterne Lula da Silva fra Brasilien, Cyril Ramaphosa fra Sydafrika og Alberto Fernández fra Argentina. Men i går var der også en tale fra præsident Joe Biden og præsident Volodymyr Zelenskyj, som begge insisterede på at opretholde strømmen af våben til Ukraine og krigen mod Rusland. Jeg vil gerne begynde med dine kommentarer til gårsdagens møder, og hvor du ser tingene bevæge sig hen i løbet af de næste dage og uger, inklusive den internationale fredsdag i FN i morgen.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, at den internationale fredsdag er meget presserende og kommer meget belejligt, fordi krigsfaren tydeligvis er stigende. Hele diskussionen om Taurus-krydsermissilerne, der skulle leveres af Tyskland, og så F-35, som er stealth-bombefly med atomvåbenkapacitet, der kommer fra USA, og piloter fra østeuropæiske lande, der skal trænes på disse fly, hvilket vil tage et stykke tid, men ikke desto mindre. Det argument er helt klart blevet fremført af flere militæksperter, at det øger faren for en "europæisering" af krigen, at når man først er i gang med at udvide krigen, så er jeg ret sikker på, at der ikke er nogen grænse, i det mindste ikke for faren for en global atomkrig.

Så det er så at sige Damokles' sværd, der hænger over denne FN's Generalforsamling, og jeg mener, at FN's Generalforsamling er det eneste organ, der bør tage spørgsmålet om krig og fred op. Det er blevet gjort indirekte eller til en vis grad af nogle af talerne fra landene i det Globale Syd, men jeg synes, det skal gøres endnu mere dramatisk og mere presserende, for hvor ellers end i FN's Generalforsamlings debat bør dette spørgsmål rejses, som handler om hele menneskehedens eksistens?

Som du sagde, var kontrasten mellem talerne meget markant: Der er forsøget på at bevare den regelbaserede orden, som ikke er så "regelbaseret"; den er ikke så demokratisk, og den er heller ikke så gennemsigtig, fordi ingen ved, hvad disse regler er, fordi de har en tendens til at ændre sig alt efter omstændighederne, som det passer landene i det Globale Nord. Hvor skal disse ting behandles, hvis ikke i FN's Generalforsamling? Og landelederne fra Brasilien, Sydafrika, Argentina og også mange andre – jeg havde ikke tid til at lytte til dem alle – men der var flere andre talere fra Centralasien, Usbekistan, Iran, og de var mere eller mindre alle – ikke dem alle – men flere af dem var virkelig, ekstremt åbenmundede om uretfærdighederne i det nuværende verdenssystem og behovet for at ændre det.

Og så har du ideen om at reformere FN, som kommer fra USA og nogle andre EU-lande, og det, de ønsker at gøre, er, at de ikke ønsker det retmæssige krav fra landene i det Globale Syd om at have en større stemme, fordi de er Afrika, Latinamerika og Asien, de er langt størstedelen af den menneskelige befolkning, og de er ikke repræsenteret på en proportional måde. Så det ønsker de at få ændret, men lederne af det Globale Nord ønsker grundlæggende at ændre FN's Sikkerhedsråd for at fjerne veto retten for de nuværende fem permanente medlemmer, og det bør naturligvis være rettet mod Kinas og Ruslands ret til at nedlægge veto mod enhver beslutning.

Det er en omfattende kamp. Og hvis man nu går efter flertalsstyre i FN's Sikkerhedsråd, så er der så at sige ikke længere noget sted, hvor "aben stopper".

Så jeg tror, at den udvikling, vi har set, som du nævnte, BRIKS-topmødet i Johannesburg, Rusland-Afrika-mødet i Sankt Petersborg, ASEAN-møderne i Jakarta, G77 og endelig mødet i Vladivostok i Det Østlige Økonomiske Forum – det var en meget hurtig række af store konferencer, hvor den nye økonomiske verdensorden blev diskuteret. Og jeg kan kun sige, at når man ser på disse konferencer i detaljer, er det helt betagende! Og jeg vil bare fremhæve Vladivostok-konferencen, hvor præsident Putin talte, og mange andre også, men det er en enorm udvikling! Putin sagde, at udviklingen af det fjernøstlige Rusland vil være Ruslands prioritet i hele det 21. århundrede, at alle de råstoffer, verden har brug for i meget lang tid fremover, findes i Rusland; kun 35% af disse er blevet udforsket. Der sker enorme investeringer. Der er allerede 2.800 projekter, som er blevet navngivet, og næsten 700 af dem er allerede startet.

Så det er et enormt udviklingspotentiale, og Vesten er fuldstændig tåbelig, hvis de ikke indtager en positiv holdning til samarbejde. Det er klart, at bag de mennesker, der førte krig mod Rusland, ligger ideen om at skære Rusland i 10 eller 12 forskellige stykker med den tanke, at disse råstoffer så

ville være tilgængelige for kartellerne. Og hvis man ikke længere havde en patriotisk russisk regering, som ville forsvare Ruslands suveræne ret til at udforske alle disse råstoffer til egen fordel, så ville man naturligvis også underlægge sig den del af verden under det nuværende neoliberale systems styre, hvilket vi har set, hvad det gjorde.

Det faktum, at BRIKS-landene nu vokser så utroligt hurtigt, skyldes ikke de russiske troldes onde gerninger eller Kinas imperiale ønsker, uanset hvad de vestlige medier siger. Men det er det faktum, at den nuværende neoliberale verdensorden ikke fungerer og ikke fungerer, fordi den øgede kløften mellem rig og fattig i verden overalt, til skade for langt størstedelen af verdens befolkning. Så det er helt naturligt, at der udvikler sig en modbevægelse.

Så jeg er lidt blandet: På den ene side er det fremragende, at ideen om en ny økonomisk verdensorden kommer tættere og tættere på, og man kan se, at der kommer en utrolig optimisme fra lederne i det Globale Syd: For eksempel udtrykte præsident Lula i sin præsentation en uforanderlig tro på menneskehedens skønhed – han udtrykte det en smule anderledes, men den grundlæggende idé var en enorm optimisme, og han fordømte pessimisme og ligegyldighed. Han sagde, at folk skulle være indignerede over fattigdommen i verden og være motiverede til at bekæmpe den: Og det er præcis, hvad jeg også føler. At hvis folk ser på de enorme problemer i mange dele af verden, bør de have en lidenskab for at ville hjælpe med at overvinde det.

Men på den anden side er jeg selvfølgelig halvvejs ekstremt glad, men på den anden side er faren for en optrapning af krigen også meget nærværende. Så det er lidt som et varmt og koldt bad på samme tid. Og jeg tror kun, det kan løses, hvis vi organiserer nok mennesker til virkelig at sige, at vi har brug for en reorganisering af dette totalt bankerotte transatlantiske system, og at vi bør samarbejde med landene i det Globale Syd: Først da vil denne konflikt blive løst.

SCHLANGER: Vi har flere spørgsmål i forbindelse med FN-mødet. Jeg vil prøve at komme hurtigt igennem dem, for vi har også et par filosofiske spørgsmål til dig.

Men fra Canada skrev nogen: "FN's generalsekretær Guterres sagde i sin tale, at den nuværende finansielle arkitektur er dysfunktionel, forældet og uretfærdig og har brug for reform." Så personen skrev: "Er dette et svar til BRIKS og det Globale Syd? Vil det føre nogen steder hen? Eller er det bare mere retorik?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er ikke så privilegeret at have talt med hr. Guterres, så jeg vil ikke udtale mig om det. Jeg tror, at det, han helt sikkert reagerer på, er det klare ønske fra alle disse lande, BRICS 11, der består af 11 lande; der er omkring 40 lande, der har ansøgt eller er i færd med at ansøge om medlemskab. G77, jeg tror, der nu er 130 medlemmer, de har lige mødtes. De har udtrykt et sådant ønske. Og jeg tror, at det ligger i luften.

Hvad er nu den korrekte form? Der er naturligvis Den Nye Udviklingsbank, som er blevet opgraderet af præsident Lula. Den tidligere brasilianske præsident Dilma Rousseff er den nye præsident; hun er en erfaren og fremragende person, og Lula har sagt, at Den Nye Udviklingsbank har potentiale til at blive den vigtigste bank i det Globale Syd.

Vi cirkulerer lige nu min afdøde mands skrift "How the International Development Bank Will Work", fordi han foreslog det allerede i 1975. Og det var i høj grad genstand for diskussion på topmødet i den Alliancefrie Bevægelse, og de vedtog det endda grundlæggende i deres endelige resolution fra topmødet i Colombo i 1976, et år senere. Så det har været diskuteret, og hvis du sammenligner dette IDB-forslag med alle de eksisterende skrifter, er det det bedste, klareste konceptuelle dokument om, hvordan man gør sådan noget, hvordan man skaber en ny kreditmekanisme for udvikling. Så jeg kan kun råde dig til at få en kopi, studere den og sende den rundt. Og

så foreslog min afdøde mand også fire love for, hvordan man kan reorganisere det bankerotte finansielle system: Lyndon LaRouches fire love. Og jeg har indarbejdet disse fire love i de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, fordi jeg mener, det er nødvendigt at tage hensyn til globale problemer, og det har jeg forsøgt at udtrykke i disse ti principper.

Så få alle disse papirer, læs dem og studer dem, for det er det, der vil definere fremtiden. Og i morgen har vi en demonstration foran FN, på FN-pladsen. Vi vil afholde en smuk koncert. Vi uddeler en masse litteratur. Vi forsøger at påvirke miljøet i FN, så man kan kun håbe, at disse ideer vil påvirke diskussionen. Jeg er sikker på, at der også er nogle forslag om at udvande det, ligesom Biden nu har foreslået nogle modtræk til Bælte & Vej Initiativet. Det er meget sent, ligesom EU's Global Gateway-forslag, som igen er et modtræk til Bælte & Vej Initiativet.

Jeg er ikke bekymret for disse ting, for enten bliver disse mennesker seriøse, og så studerer de principperne for fysisk økonomi, som Lyndon LaRouche har opstillet, eller som kineserne i meget høj grad er ved at realisere, så kan de udrette noget. Hvis de fortsætter med deres nuværende metoder, er der ikke noget at bekymre sig om. Se på, hvad der sker med infrastrukturen i USA? Ingenting! Se på, hvad der sker med infrastrukturen i Tyskland: De skal bruge 10 år på at reparere en tåbelig bro, du ved, mellem to byer over Rhinen – 10 år! Og den er stadig ikke færdig.

Så jeg er ikke bekymret over disse grandiose modkoncepter om at inddæmme Bælte & Vej Initiativet, for den neoliberale økonomiske teori, den har de bare mistet. De har mistet viden om, hvordan man gør tingene, så lad dem bare holde de her taler. Jeg synes, de skal tage sig sammen og virkelig blive seriøse! Det har jeg endnu ikke set tegn på.

SCHLANGER: Vi taler med Helga Zepp-LaRouche: Hun nævnte sine

ti principper for en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Du kan finde dem på Schiller Instituttets hjemmeside. Det er blevet cirkuleret vidt og bredt, og jeg tror, det er et vigtigt dokument for vores seere at studere.

Nu, Helga, har jeg et spørgsmål fra Maria fra Buffalo, New York, som tydeligvis er bekymret over FN's nuværende tilstand. Hun spørger: "Hvad synes du om verdensføderalisme som en mekanisme til at gennemføre din plan? Udskift FN's Sikkerhedsråd, så alle nationer får noget at skulle have sagt, udarbejd fælles love, opgiv retten til krig, skab en fælles global sikkerhed" – nogle af de ideer, du nævnte. Men har du nogen kommentarer til det?

ZEPP-LAROUCHE: Det er et vanskeligt spørgsmål, fordi der i historien er gjort adskillige forsøg på at skabe sådanne former for føderalisme. I stedet for at diskutere de specifikke forudsætninger for det, mener jeg, at det er vigtigere virkelig at tage de økonomiske principper alvorligt, en ny økonomisk verdensorden, det absolutte behov for at overvinde fattigdom og få et nyt sundhedssystem, et nyt uddannelsessystem, et nyt kreditsystem, infrastruktur for alle kontinenter; få en klar fornemmelse af de fysiske krav til en ny økonomisk verdensorden.

Og så, lige så vigtigt, skal man være klar over de filosofiske principper, for hvis det kun er det formelle arrangement, fungerer det ikke. Derfor er det nuværende FN, selvom det er vigtigt, og det er det eneste eksisterende organ, og FN-pagten er ekstremt værdifuld og skal forblive, ikke desto mindre mangler FN det, jeg vil kalde epistemologisk understøttelse, og det er det, jeg har forsøgt at udtrykke i de sidste tre principper i de ti principper: Hvordan man har en filosofisk idé, hvor konflikter kan løses, og hvordan man har en korrespondance mellem det, folk gør, og den dybere lovmæssighed i det fysiske univers, og naturligvis en opfattelse af mennesket.

Så jeg mener, at det er nødvendigt at diskutere det, og jeg vil opfordre folk til at skrive tilbage til os, skrive til denne webcast, skrive til vores publikationer og engagere sig i en dialog. For jeg vil gerne opfordre til konferencer, Zoom-konferencer, fysiske konferencer. For eksempel kunne man afholde en Zoom-konference om hvert af de ti punkter og have en dybdegående diskussion. Man kunne have konferencer blandt tænketanke, blandt universiteter, blandt grupper af lande. Men vi er nødt til at have en meget mere seriøs diskussion, når menneskehedens eksistens tydeligvis er på spil, må vi sætte os ned og finde de kloge mennesker i alle lande og indlede en dialog: Hvordan skal vi skabe betingelser for, at vi selv kan styre tingene på planeten uden at risikere at sprænge os selv i luften i en atomkrig? Og den debat er efter min mening ekstremt presserende: Så lad os bare tænke på, hvordan vi kan opmuntre disse institutioner til at gøre det.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål til dig om netop den filosofiske natur. Bruno fra Rom skriver, at LaRouche i sin læsning siger, at det at opnå viden af en højere orden afhænger af adgangen til coincidentia oppositorum. Dette er uundværligt for at løse problemer, der ellers forbliver uløste ved at være i konflikt med hinanden. Han fortsætter med at sige, at LaRouche siger, at man skal have en procentdel af mennesker med denne evne for at skabe et vindende samfund eller nation. Han siger: "Tanken om, at sindet kan trænes til at åbne op for dette højere niveau, er helt revolutionerende for mig." Og så spørger han: "Hvis du har flere forslag til, hvordan man uddanner sindet i denne retning, og hvordan man inviterer samfundets ledere til at deltage i dette initiativ for at realisere deres personlige dømmekraft?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det er et meget godt spørgsmål. For problemet er, at det nuværende intellektuelle niveau, som det forsøges påvirket af massemedierne, underholdningsindustrien, den bevidste indsats for at ødelægge teater og opera med noget, der på tysk kaldes "Regietheater". Harley, hvis du

kender den engelske oversættelse af det, må du meget gerne hjælpe mig: Det er ideen om, at man ødelægger alt med modernisme, med vilkårlige fremmedgørelseseffekter, bare for at bryde publikums koncentration, for ikke at være i stand til at absorbere budskaberne i stor kunst, hvad enten det er i musik, poesi eller drama.

Så du har en befolkning, der virkelig er fordummet. Hvis man sammenligner det intellektuelle niveau hos folk i dag, gennemsnitsmennesket, med det, der var for 30, 40 eller 50 år siden, er det helt klart på vej ned, ned, ned! Og det har alt at gøre med det faktum, at for eksempel i Europa med de uddannelsesreformer, der blev lavet af OECD i 1970, hvor de bevidst smed det, de kaldte "Bildungsverlast", den 2.500 år gamle uddannelsesbyrde, ud og sagde: "Platon, hvem har brug for det? Beethoven, hvem har brug for det? Lad os smide det hele ud." Så som en konsekvens heraf blev læseplanerne på de fleste universiteter og skoler reduceret: Det er meget mere sociologi, meget mere sammenlignelige studier, men man går ikke længere tilbage til kilderne, tilbage til de oprindelige opdagelser. Det var for eksempel det humanistiske princip i Humboldts system.

Så resultatet er, at folk generelt er dummere.

Hvis du ser på den gennemsnitlige politiker, hvad enten det er i USA eller i Europa, hvad ved de så om den store klassiske kultur i Europa? Har du nogensinde hørt dem tale om det? Jeg har virkelig ikke mødt nogen i det nuværende politiske lederskab i Europa, Tyskland eller USA, som kender til de græske klassikere, den italienske renæssance, den franske polyteknik, den tyske klassiske periode, den kinesiske Sung-periode, den indiske Gupta-periode, den abbasidiske renæssance i den arabiske verden: Det var ting, som tidligere var almen viden for folk. Hvis man for eksempel ser på Friedrich Schillers digte, som er smukke, så skabte han noget meget specifikt, som kaldes "tankepoesi", en slags blanding mellem poesi og filosofi. Og der, i disse digte, som er vidunderlige,

har han normalt referencer, metaforer, til specifikke kulturelle baggrunde, som folk i dag ikke længere har nogen anelse om, hvad betyder, så de forstår det ikke længere.

Efter min mening er det nødvendigt, at folk først og fremmest erkender det, og at de bedste politiske ledere ikke skammer sig over at sige: "Okay, vi er nødt til at genstudere, læse Platons dialoger, læse Nicolaus af Cusas skrifter, studere Leibniz, studere de store videnskabsfolk og filosoffer fra 2.500 års europæisk historie og så tage nogle af de andre fra andre kulturer, som Konfucius, eller Tagore fra Indien, eller andre store tænkere, tage dem ind i dit repertoire og studere det, så du har en universel dømmekraft.

Og naturligvis er klassisk musik uundværlig, for forskellen mellem klassisk musik og f.eks. popmusik er, at den henvender sig til de kreative evner, fordi den tvinger sindet og ørerne og sanseopfattelsen af musikken til at begrebsliggøre det, Furtwängler kaldte "mellem tonerne".

Eller i poesi eller drama, hvis det er skrevet, lyrisk poesi eller drama, som har en klassisk opfattelse, tvinger det sindet til at tænke over prosaen, til at konceptualisere budskabet, som er over de enkle ord. Og den slags træning af sindet er helt afgørende. Og det er tilfældigvis den samme slags tænkning som modsætningernes sammenfald, der gør, at sindet altid kan konceptualisere det højere. Og uden det bliver man fanget i kontroverser, "min mening er lige så god som din mening", og så skændes folk i det uendelige, og intet fungerer.

Så jeg synes, at denne klassiske træning er virkelig vigtig. Der er en mester i det: Det er min afdøde mand, Lyndon LaRouche. Han har heldigvis skrevet en enorm mængde værker. Så du kan gå ind på LaRouche-biblioteket, som er online. Du kan også gå ind på Schiller Instituttets eller EIR's hjemmeside, hvor du kan finde mange af hans artikler arkiveret: Læs det her! Dette er, hvad du har mere brug for end din morgenmad,

aftensmad og frokost.

SCHLANGER: Vi har også en appel, som musikere, kunstnere og andre kan underskrive som en del af bevægelsen for konferencen på den internationale fredsdag.

Helga, jeg vil gerne blive på dette filosofiske niveau. Der er mange andre spørgsmål, og for dem, der har sendt dem ind, er jeg ked af, at vi ikke kommer ind på mange af dem, og spørgsmål som "vil kongressen stemme flere penge til Kiev?" og ting af den slags.

Men jeg tror, at dette er et spørgsmål, der følger direkte af det, du lige talte om, fra Thomas. Han spørger: Vil det kræve mange års erfaring inden for klassisk komposition af musik, poesi og kunst for at forstå disse højere principper?" Og han siger: "Fordi det ikke er særlig almindeligt i vores samfund, bortset fra nogle få her og der, som er uddannet inden for dette felt." Og han siger videre: "Det gode er, at Kina er begyndt at gøre den klassiske tradition i kinesisk historie og kultur mere tilgængelig, og den russiske præsident talte en del om det i sin tale i Vladivostok."

Så hvad tror du? Kræver det mange år at transformere uddannelsessystemet for at opnå dette niveau af klassisk kultur?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, i en vis forstand gør det. For det er ideer, som har en vis dybde, og der er mange af dem, og der er en struktur i dem, og det er ikke noget, man kan forfalske.

Men på den anden side er den gode nyhed, at det menneskelige sind er i stand til at ordne principper. Så man ikke går til det som en aristoteliker, der ville sige: "Jeg er nødt til at have hele Encyclopedia Britannica, og jeg er nødt til at lære det hele," som at forberede sig til et quizshow, hvor man skal være parat til at svare på det mest idiotiske spørgsmål for at blive millionær.

Faktisk har den kinesiske regering afskaffet quizshows, fordi det giver folk en forkert opfattelse af, hvad viden er, og det synes jeg er meget klogt. For sand viden kommer fra kærlighed. Noget, du ikke elsker, vil du ikke vide, for hvis du elsker noget, så vil du absolut lidenskabeligt forsøge at finde ud af, hvad det er, du ikke ved. Nogle mennesker elsker fysik, og så vil de studere en enorm mængde, indtil de virkelig har styr på det. Andre kan lide biologi; så laver de alle mulige eksperimenter med planter, de prøver at krydse frø; de har en lille have, hvor de prøver at eksperimentere. De lægger deres hjerte i det! Og når du først har lagt dit hjerte i det, vil du se, at der åbner sig vidundere, og det går meget hurtigt.

Og så er det ligesom Herbart og Riemann, de talte om Geistesmassen: Geistesmassen er dybest set tankeobjekter eller ideer. Så du erobrer en idé, lad os sige inden for matematik, fysik, filosofi eller poesi, og så tilføjer du disse Geistesmassen: Og de følger en bestemt rækkefølge i dit sind, og hver gang du tilføjer en ny sådan Geistesmasse tanke-objekt eller idé, resonerer de med alle de andre. Og jo mere du lægger ind i dit sind, jo mere vil du opdage, at sindet genkender ligheder i et felt fra et andet felt; og det hele bliver pludselig mere ordnet og mere tilgængeligt.

Så når du først kaster dig ud i det og siger: Se, menneskeheden er i en forfærdelig krise: Jeg er nødt til at vide alt om fysisk økonomi, for jeg er nødt til at være en af dem, der ved, hvordan man afhjælper økonomien. Og så begynder man at læse. Måske starter du med LaRouche, og så går du til Leibniz, fordi LaRouche var påvirket af Leibniz. Så går man til Friedrich List. Så ser man på Henry C. Carey, grev Witte – pludselig har man allerede hele området med fysisk økonomi som et grundlæggende fundament. Så går man videre til det næste emne.

Med andre ord er man nødt til at starte, og man er nødt til at gøre, som folk som Schiller gjorde. Du skal have en livsplan, hvad du vil erobre, tage et stykke papir, eller din laptop,

eller hvad som helst; skriv ned, hvilke områder du absolut vil erobre, og start så med dem. Og så reviderer du planen efter en måned eller et halvt år, fordi du nu har en meget bedre idé om, hvad du skal lede efter, for som Nicholas af Cusa sagde, så har du brug for en forudviden om, hvad du skal lede efter.

Ellers er det problemet med mange mennesker, der bliver oversvømmet med information fra internettet og mange andre steder, men de ved ikke, hvad de skal gøre med den information, for information er ikke nøglen til viden. Det er forudseenheden, at man ved, hvad man leder efter, og det har meget med hjertet at gøre.

SCHLANGER: Tak for det, Helga. Jeg vil gerne slutte af med at spørge dig, hvad du mener, folk kan gøre for at deltage sammen med os i morgen på den internationale fredsdag?

ZEPP-LAROUICHE: Der er mange fredsdemonstrationer mange steder i verden, fordi det er FN's internationale fredsdag. Tjek aviserne eller på internettet: Hvis der er en demonstration i nærheden af, hvor du er, skal du absolut tage derhen. Gå hen og mød de mennesker, der demonstrerer for fred, for verdensfreden er lige nu det vigtigste. For hvis du ikke har fred, er der ingenting, og det er vi meget tæt på. Hvis du ikke kan finde nogen tæt på, hvor du er, til at demonstrere – og det bør du gøre under alle omstændigheder – så kontakt Schiller Instituttet, tag kontakt til os, og vi finder en måde: Du kan gøre mange ting. Du kan besøge din lokale politiker, du kan skrive breve til redaktører; der er mange, mange ting. Og jeg tror, det vigtigste er, at man tager det skridt og bliver indigneret, at man bliver oprørt over verdens tilstand, og at man ikke lader det ligge, for man kan være med til at gøre den bedre.

SCHLANGER: Helga, tak fordi du var med os i dag, og forhåbentlig vil mange af vores seere deltage i Fredsdagen sammen med os i morgen. Vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: På gensyn i næste uge!